

Kirsten Jerup Hansens prædiken søndag seksagesima

Taler

Kirsten Randi Hansen
Præst

Dato

20. februar 2022

Omstændigheder**Prædikentekst**

Markusevangeliet kapitel 4, vers 26-32

Søndagen i dag har et lidt mærkeligt latinsk navn: seksagesima. Det betyder 60 og hentyder til, at der nu er ca. 60 dage til påske.

Nedtællingen til påske er altså begyndt. Sidste søndag hed septuagesima og betød 70.

Så vi nærmer os altså påsken og snart kommer fastetiden, som er den egentlige forberedelsestid til påske.

Denne seksagesima søndag kaldes også for 'Ordets søndag'. I de ulige år har vi lignelsen om sædemanden, der glad og gerne sår sine frø overalt han går i forskellige jordbundstyper.

Sådan ønsker Gud også at så sit ords frø i alle menneskehjerter.

Også i dagens tekst bliver vi i landmandsterminologien.

Nu drejer det sig om frøkorn og sennepsfrø, som en landsmand sår. Og i overført betydning er det altid ordets og troens frø, at Gud ønsker at så i os mennesker.

For nogle få søndage siden, 3. søndag efter Hellig tre konger, da hørte man i kirkerne om 'det lille bitte sennepsfrø'.

Her var tanken, at havde man i sig blot en lille bitte tro, så lille som det mindste

mikroskopiske sennepsfrø – ja så var troen dog stor nok til at kunne flytte noget i livet.

Hvordan dog det? Jo, derved, at det ikke handler om min eller din trospræstation eller forståelse af dogmatiske læresætninger. Men det handler om at være åben for den tro, som Gud ved sin ånd virker i os.

Der stod, at en sådan tro kan flytte et morbærtræ.

Man taler også sommetider om at tro kan flytte bjerge. Det er jo normalt ikke noget man beskæftiger sig med. Men mon ikke alle har prøvet at blive overmandet af bjerge af bekymringer eller problemer. Hvis vi løfter vore

øjne op og ser et sådant grufuldt bjerg, da må vi vide, at vores hjælp til at 'flytte bjerget' kommer fra Gud.

I dagens evangelietekst møder vi en landmand, der står ude på sin mark med et undrende blik- Vi kan næsten se for vort indre øje, hvordan han står der en lun og solrig forårsdag med hånden for panden – og spejder ud på sine marker.

Han står og tænker på, hvordan han har knoklet med at pløje og harve og så sine korn. Men da det var gjort, var der faktisk ikke så meget mere at gøre.

Undrende ser han de grønne spirer titte op af jorden – der er spirer så langt hans øjne rækker.

De små frø han såede er i vækst.

Og undrende kan han konstatere: Af sig selv giver jorden afgrøde!! Tænk engang: Helt af sig selv!!

Se, her var noget han ikke var Herre over. Selv når landmanden sov sin sødeste søvn, så spirede de små frøkorn i jorden – og som sommeren skrider frem, bliver hvert lille frøkorn til et aks – med mange nye frøkorn på. Det er i sig selv et mirakel: en naturens eksplosion til liv for landmanden og alle der får eller køber af hans korn.

Engang talte apostlen Paulus også som en landmand eller gartner, da han ville

forklare noget om, hvordan det var med Guds rigets arbejde i Korinth, hvor Paulus havde grundlagt en menighed.

Paulus sagde: 'Jeg plantede, Apollos, vandede, men Gud gav væksten!'

Sådan er det også i vores liv. Som mennesker kan vi hver især gøre mange gode og nyttige ting

(og der er brug for menneskers forskellighed). Men det altafgørende det er – at det er Guds kraft der står bag det der gøres.

Det er Gud selv, der er Gudsrigets energikilde.

Og enten det er kirkeligt arbejde eller andet arbejde, så beror det alt sammen til syvende og sidst på Guds kraft og hans velsignelse.

Jeg nævnte før, at landmanden stod og undrede sig over, hvad der skete på hans mark - i hans tilværelse og arbejdsliv.

Måske også du er en af dem der giver rum og plads for undren -positiv undren.

Mange glæder sig over, at vintergækker og erantis i denne tid dukker op af den sorte jord.

Salmedigteren Simon Grotian har i en sætning sat ord på denne undren i salmelinjen, der lyder: 'Gud nåde er en vintergæk!'

For jo. Det er nådigt, at det lille frø overvandt døden nede i jorden – og blev en forårsbebuder for dem, der ser den!

Der er mange fantastiske ting at undre sig over: Tænk f.eks. på en mælkebøtte: Tænk sig, at en mælkebøtteblomst kan have en mængde af små mælkebøttefrø, der svæver rundt med vinden og sætter sig nye steder.

Det er også fantastisk at tænke på, at denne gule glade blomst rummer så megen kraft, at hvis frøet ligger under asfalten er der kraft nok i det til at bryde gennem asfalten.

Det kan så godt være, at de nævnte eksempler ikke hører til positivlisten, hvis man er haveejer.

Alligevel synes jeg, at den blomst vidner om en vældig styrke i naturen, der får mig til at tænke på Kristi kraft.

Der er sikkert mange ting I hver især undrer jer over. Nogen kan undres og glædes ved en fantastisk solopgang. Og de der har fået et barn undres i glæde over barnet, som en gave fra Gud.

Nogen kan undre over, at de fandt sammen med et menneske de kunne dele livet med eller fandt en god ven, som de kunne være sjælevenner med.

Og nogen kan underes og glædes over at de har en passion, en lidenskab, der giver livet mening og dybde! F.eks. musik, kunst, en meningsfuld livsgerning eller hobby.

Når vi som landmanden kan finde denne positive undren frem – så kan vi med fordel takke Gud. For det er godt for vi mennesker at takke og lovsynge Gud.

Det kan så også være, at vi ind imellem i vores menneskeliv støder på noget, som vi må undres over, som virker helt forkert eller negativt.

Mennesker har gennem tiden undret sig over mange ting:

Hvorfor skulle jeg blive syg og rammes af dette eller hint.

Eller hvorfor skulle mine venner rammes af en meningsløs ulykke?

Hvorfor skulle jeg miste det elskede menneske jeg har kært.

Eller hvorfor kunne jeg ikke få så høje karakterer, at jeg kom ind på min første prioritet af uddannelse?

Sådanne spørgsmål er der ikke nogen lette svar på. Vi kommer ikke til at forstå alt på denne side af jordelivet. Der er som regel uløselige gåder i ethvert menneskeliv.

Er et menneske i en tærende sorg og savn, da er det tilladt at klage sin nød til Gud. Det gjorde også den gammeltestamentlige salmist.

Og så må vi altid huske på, at når Gud er med selv den mindste spurv, der falder til jorden – hvor meget vil han så ikke være med os, sine mennesker?

'Det er også godt at huske på, at Jesus engang sagde: 'Jeg er med jer alle dage...'

Det er altså ikke kun, når vi er på livets solside og lykken tilsmiler os, at Gud er med os. Nej, han er med os alle slags dage – også når vi er gået i stå og har brug for at han bærer os i livet.

Det overordnede tema i Jesu forkyndelse er 'Guds rige' - og i dag lyder budskabet, at Gudsriget kan sammenlignes med noget meget småt: det førømtalte mikroskopiske sennepsfrø! for der er kraft i det og det kan vokse sig stort.

Tænk på en flot gul senneps mark – der er noget stort over det-det er der også over Guds riget, selvom det i sin begyndelse ser ud af lidt..

Engang gav Jesu disciple sig til at drøfte hvem af dem der var mest – da sagde Jesus: 'Uden at I bliver som et barn kommer ikke ind i Guds rige'. Et barn er nemlig afhængig af sine forældre – og sådan må vi være afhængige af Gud.

Herren Jesus opfordrede også mennesker til at prioritere Gudsriget og sætte alt ind på at leve i det rige. Måske spørger vi: Hvorfor er det så vigtigt? Svaret er, at Gudsriget er det sted, hvor vi finder velsignelsen og Gudsnærværet i livet.

Derfor beder vi 'Fadervor' denne bøn:

'Komme dit rige!'

Det er nemlig sådan fat med Guds rige, at det har noget at tilbyde os både i livet her og nu – og i det fremtidige evighedsliv efter livet her. Amen

Kilde

aalborgstift.dk

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

Anden tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet, Seksagesima

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/kirsten-gerup-hansens-praediken-seksagesima-sondag>